

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta: **Vojtěch Novák**

Téma a rozsah práce: **Ručení a diskvalifikace jako důsledky porušení povinnosti člena orgánu kapitálové společnosti odvracet hrozící úpadek (65 stran)**

Datum odevzdání práce: 13. 3. 2014

Pan Vojtěch Novák se ve své práci věnuje novým institutům práva společností – ručení členů statutárního orgánu při úpadku společnosti a diskvalifikaci. Uvedené instituty zavedl do českého právního řádu zákon o obchodních korporacích a jejich komplexní zpracování dosud nebylo k dispozici. Diplomová práce, která je navíc doplněna o informace o britské úpravě (jež sloužila zákonodárci jako předloha), je tak cenným zdrojem informací k dané problematice.

Diplomant práci rozdělil do devíti kapitol. První kapitolou je úvod. Ve druhé kapitole diplomant pojednává o relevantních subjektech společnosti – souboru obligací (společnících, členech statutárního orgánu a věřitelích), přičemž na jednotlivé subjekty nahlíží z ekonomického hlediska. Třetí kapitola se zaměřuje na vztah mezi členem statutárního orgánu a společností. Ve čtvrté kapitole se diplomant věnuje odpovědnostnímu vztahu mezi členem statutárního orgánu a společností. Teprve v dalších částech práce se diplomant dostává k problematice, která je tématem diplomové práce. Pátá část je zaměřena na úpravu diskvalifikace v zákoně o obchodních korporacích, šestá část přináší informace o britské úpravě diskvalifikace, sedmá část je věnována ručení členů orgánů při úpadku společnosti z pohledu českého práva a osmá část pojednává o britském řešení. Devátou kapitolou představuje závěr, kde diplomant shrnuje svá zjištění.

Z výše uvedeného je zřejmé, že uvozuující kapitoly (1 – 4) představují téměř polovinu práce. Takové řešení nepovažuji za vhodné, problematika diskvalifikace a ručení by zasloužila více místa.

Diplomant v práci odkazuje na britskou úpravu, ovšem jak sám uvádí, neklade si za cíl zevrubnou komparaci obou právních úprav, ale na zahraniční úpravu poukazuje pouze v rozsahu, který je použitelný pro závěry ohledně české právní úpravy (s. 5). Takový přístup považuji za korektní, byť by na některých místech bylo podle mého názoru vhodnější britskou úpravu představit podrobněji. Pro lepší přehlednost by také bylo vhodné doplnit klíčové termíny původním označením (jak to činí na s. 50). V každém případě je třeba hodnotit kladně práci se zahraniční literaturou a právními předpisy.

Velmi oceňuji, že diplomant se ve své práci zaměřuje na sporné otázky a usiluje o nalezení řešení, které podporuje vlastními argumenty i odkazy na relevantní literaturu. Na některých místech by nicméně analýza mohla být hlubší. Tak v pojednání o důvodech diskvalifikace dospívá diplomant k závěru, že britská úprava se od české příliš neliší (s. 47). Samotné srovnání britské úpravy s úpravou domácí je však velmi stručné (s. 46 – 47) a závěr tak není dostatečně argumentován.

Autor pracuje s relevantní literaturou. Citace jsou provedeny důsledně a korektním způsobem, byť je pro lepší přehlednost vhodnější citace umísťovat do poznámek pod čarou.

Práci zbytečně znehodnocují četné gramatické chyby, zejména v interpunkci.

Na ústní obhajobě diplomové práce se navrhuji zabývat následujícími oblastmi:

- Z práce se zdá, že na smlouvu o výkonu funkce se uplatní taktéž pravidla o střetu zájmů (s. 16). Je to tak?
- Diplomant uvádí, že pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná s přihlédnutím k zájmům věřitelů (v širším slova smyslu) obchodní korporace, a to pouze za předpokladu, že jedná v zájmu obchodní korporace (nikoliv tedy v zájmu svém nebo v zájmu někoho jiného), s. 19. Toto tvrzení by bylo vhodné v rámci obhajoby blíže vysvětlit.
- Snižuje užití slova „zřejmě“ v § 64 odst. 2 ZOK standard prokazování (s. 32)?
- Diplomant uvádí, že specifické vymezení standardu jednání v § 64 odst. 3 písm. b) ZOK pro účely diskvalifikace je důsledkem skutečnosti, že lze diskvalifikovat i jiné osoby než členy statutárního orgánu (s. 33). Jaký platí standard pro osoby v postavení obdobném členovi statutárního orgánu (§ 69 odst. 2 ZOK)?
- Je možné, aby soud diskvalifikoval člena orgánu proto, že poruší pravidla § 68 ZOK (s. 46)?
- Na s. 55 je uvedeno, že členové statutárního orgánu nejsou a priori sankcionováni za způsobený úpadek společnosti (výsledek), nýbrž aplikací pravidla podnikatelského úsudku za úpadek společnosti mající původ v porušení péče řádného hospodáře. Toto tvrzení by bylo vhodné v rámci obhajoby blíže vysvětlit.

S ohledem na výše uvedené doporučuji diplomovou práci k obhajobě. Pro zmíněné nedostatky navrhuji hodnocení klasifikačním stupněm velmi dobře.

V Praze dne 12. 4. 2014

JUDr. Lucie Josková Ph.D., LL.M.
oponent diplomové práce